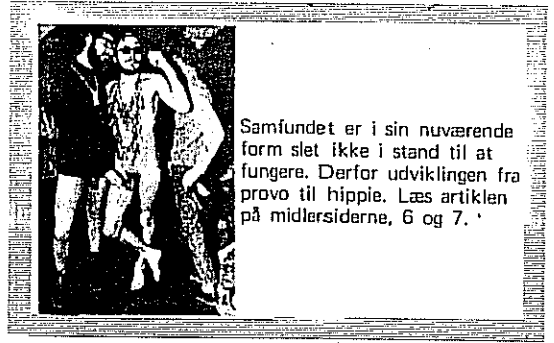

studenter bladet

NR. 5 13. ÅRGANG 3. NOVEMBER 1967

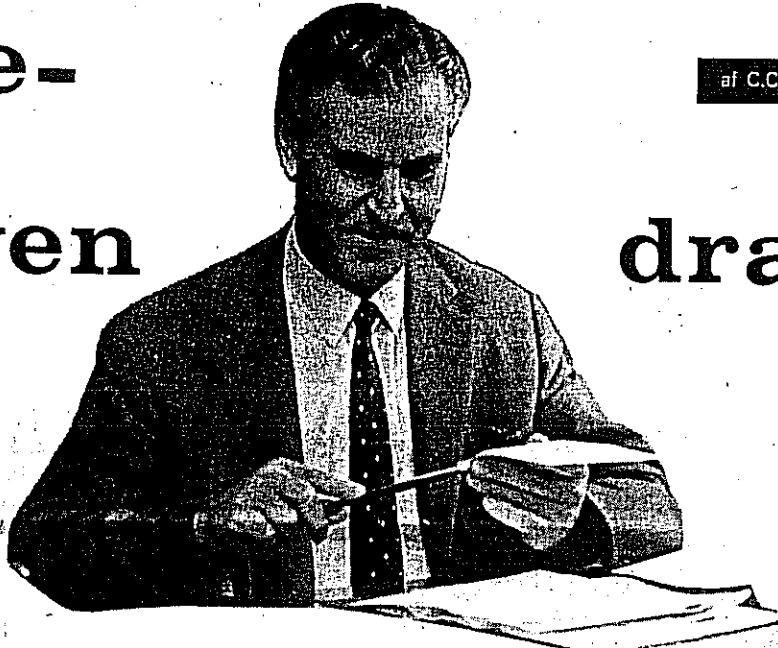
Samfundet er i sin nuværende form slet ikke i stand til at fungere. Derfor udviklingen fra provo til hippie. Læs artiklen på midlersiderne, 6 og 7.

Spare-

kniven

dræbte

af C.C. Tscherning

Mon ikke, der kan barberes lidt på budgettet der?

Hvert år ved denne tid er finansministeren ude med sparekniven. Enkelte områder får blot skåret skægget af, andre hovedet.

På papiret kan det se ud som om undervisningsministeren blot er blevet kronraget: men hvad er realiteten?

Uddannelsessektoren halter u-hjælpeligt bagefter. Og har gjort det i mange år. Kampmann berømmes for sin forståelse for værdien af investeringer i uddannelse. Og siden ham har man i det mindste forsøgt at stoppe

tilbagegangen. Men driftsudgifter og investeringer må forges væsentligt inden et acceptabelt niveau er nået.

DEMONSTRATIONER?

Har de bevilligende myndigheder endnu ikke forstået hvor alvorlig situationen er? Skal studenterne demonstrere foran Christiansborg før det går op for folkettingen, at vi ikke kan spises af med småbeløb? Og lærere og studenter må føre en fælles kamp for at skabe større forståelse for de ringe vilkår, man til forskel fra andre højt udviklede lande byder forskning og undervisning i Danmark.

HVAD MED ANDRE SAMFUNDSOPGAVER?

Er der ingen forståelse for vigtigheden af andre samfundsopgaver blandt studenterne? Vil studenterne ikke have hospitaler og broer? Jo, og det kan vel endda fremføres, at de studerende er den gruppe, der i kraft af deres uddannelse har den største indsigt i samfundets spørgsmål.

Men vi har til gengæld også et af samfundets problemer tæl-

test inde på livet. Et forbandet dårligt uddannelsessystem, som man ved strukturforandringer tror, man kan forbedre. Disse kan hjælpe. Men ikke før en række forudsætninger er tilstedede. Bl. a. lærere og bygninger.

1300 ELLER 500?

Situationen ved Københavns Universitet må tages som eksempel - selv om det vel nok er et af de grelleste. Det derværende studenterråd har engageret sig voldsomt i kampen for større midler til universitetet. Det har også fremskaffet materiale, der illustrerer situationen.

Ved sammenligning med andre universiteter har man konstateret, at antallet af studenter pr. lærer er væsentligt højere for Københavns Universitet end for andre (udenlandske) universiteter. I Tyskland opererer man med tal på 10:1. Her i landet er de tilsvarende tal ca. 20:1. Københavns universitet burde altså have dobbelt så mange lærere, altså 1.310 stk. ekstra.

Desværre er tallene ikke helt sammenlignelige, men som et minimum ser det ud til at Københavns Universitet har krav på mindst 500 nye lærerstillinge.

Hvorfor har universitetet ikke selv fundet ud af dette? Det har man vel også. Men det er klart, at 500 lærere ikke kan skaffes indenfor den 3 års periode budgetterne omfatter. Derimod er budgetterne realistiske i den forstand, at de stillinger man har ønsket med rimelighed kan forventes besat - og disse budgetter har man nu nedskåret.

C.C. Tscherning